Κ. Παπαδάκης:
Κοινή η αντιδραστική πολιτική της ΕΕ στην οποία συγκλίνουν με τις αντιθέσεις τους όλες οι κυβερνήσεις

«**Η αντιδραστική στρατηγική της ΕΕ στο Προσφυγικό - Μεταναστευτικό, οι συμφωνίες και οι κανονισμοί όξυνσης του προβλήματος. Το Προσφυγικό ως γεωπολιτικό εργαλείο στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς**» ήταν το θέμα της ομιλίας του **Κώστα Παπαδάκη**, μέλους της ΚΕ του ΚΚΕ και ευρωβουλευτή του Κόμματος, ο οποίος μίλησε στην εκδήλωση - τηλεδιάσκεψη με θέμα ***«Η αντιδραστική στρατηγική της ΕΕ στο Προσφυγικό - Μεταναστευτικό και οι θέσεις του ΚΚΕ»*** της Ευρωκοινοβουλευτικής Ομάδας του ΚΚΕ και της Διατμηματικής Επιτροπής της ΚΕ του ΚΚΕ για τους Πρόσφυγες και Μετανάστες.

Ολόκληρη η ομιλία:

«Οι εξελίξεις στο Προσφυγικό - Μεταναστευτικό αυτήν την περίοδο είναι πυκνές με αλλεπάλληλες ανθρώπινες τραγωδίες… Στο Αιγαίο, στον Έβρο, στην Εγνατία συμβαίνουν πολύνεκρα δυστυχήματα με μετανάστες που όπως αποκαλύπτει σήμερα ο "Ριζοσπάστης" δεν είναι καθόλου μεμονωμένα. Υπάρχει πλήθος τέτοιων τραγικών περιστατικών με θύματα της πολιτικής καταστολής τους ίδιους τους πρόσφυγες, που οδηγούνται μέσω κυκλωμάτων στη χώρα μας ακολουθώντας επικίνδυνα δρομολόγια είτε από τα νησιά είτε από τον Έβρο προκειμένου να αποφύγουν την κόλαση του πολέμου, όμως τελικά χάνουν τη ζωή τους. Αλλά και το δράμα των προσφύγων στο δριμύ ψύχος στα σύνορα Λευκορωσίας - Πολωνίας αποτελεί ακόμα ένα πειστήριο. Όλα αυτά εκθέτουν όσους -ανάμεσά τους η ΕΕ, το ΝΑΤΟ, οι ΗΠΑ και οι αστικές κυβερνήσεις- επιχειρούν να ξεκόψουν, να αποσπάσουν όλα αυτά από την πραγματική τους αιτία, τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και ανταγωνισμούς, τις επεμβάσεις, τους βομβαρδισμούς.

"Ας τους πούμε μετανάστες", είπε πρόσφατα ο ύπατος εκπρόσωπος της ΕΕ Ζ Μπορέλ. Η δε ΕΕ και οι αστικές κυβερνήσεις μαζί και οι ελληνικές τόσο η σημερινή της ΝΔ όσο και η προηγούμενη του ΣΥΡΙΖΑ μιλούν για "παράνομους - παράτυπους" μετανάστες. Όλοι τους επιχειρούν να κρύψουν ότι πρόκειται για πρόσφυγες-θύματα των επεμβάσεων των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ. Αστοί γραφιάδες και επιτελεία ισχυρίζονται προκλητικά ότι "επειδή δεν περνούν καλά στη Μ. Ανατολή και την Ασία έρχονται ως μετανάστες στην Ευρώπη".

Πρόκειται για μια χυδαία επιχείρηση ξεπλύματος της ΕΕ, των κυβερνήσεών της, των συμμάχων τους για να εμφανιστούν ως ανήξεροι για τα εγκλήματα που οι ίδιοι διέπραξαν στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, στη Συρία, στη Λιβύη, στην Ουκρανία κ.α.

Κύριες χώρες προέλευσης αιτούντων άσυλο

Με πληροφορίες από το EASO Asylum Report 2021

	2020	2019	% μεταβολής από το 2019
Συρία	70 195	79 410	-12%
Αφγανιστάν	49 905	60 580	-18%
Βενεζουέλα	30 940	45 645	-32%
Κολομβία	29 575	32 470	-9%
Ιράκ	19 915	32 070	-38%
Πακιστάν	18 605	28 855	-36%
Τουρκία	16 715	26 385	-37%
Νιγηρία	14 075	25 880	-46%

	2020	2019	% μεταβολής από το 2019
Σομαλία	11 820	15 105	-22%
Μπαγκλαντές	11 545	15 850	-27%
Ερυθραία	9 580	13 520	-29%
Γουινέα	8 910	13 725	-35%
Γεωργία	8 910	22 765	-61%
Αλγερία	8 460	11 000	-23%
Ρωσία	8 325	15 255	-45%
Άλλη Χώρα	167 195	277 600	-40%

	2020	2019	% μεταβολής από το 2019
Σύνολο	484 670	716 115	-32%

Πρόκειται για μια χυδαία επιχείρηση ξεπλύματος της ΕΕ, των κυβερνήσεών της, των συμμάχων τους για να εμφανιστούν ως ανήξεροι για τα εγκλήματα που οι ίδιοι διέπραξαν στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, στη Συρία, στη Λιβύη, στην Ουκρανία κ.α.

Κύριες χώρες προέλευσης αιτούντων άσυλο το 2020

Με πληροφορίες από το EASO Asylum Report 2021

Αφού τους βομβάρδισαν ανηλεώς, αφού τους ξερίζωσαν από τον τόπο τους για τους μεταξύ τους ανταγωνισμούς, για τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων τους, εποφθαλμιώντας τον έλεγχο αγορών, ενεργειακών πηγών και αρτηριών, τώρα προσποιούνται ότι "πού τους ξέρουν πού τους είδαν"...

Με διάφορους τρόπους επιχειρούν να θολώσουν τα νερά. Τα επιτελεία τους μάλιστα τελευταία ανακάλυψαν και τη λεγόμενη κλιματική μετανάστευση.

Ακόμα κι αν ομολογούν ότι "δεν υπάρχει σαφής συσχετισμός μεταξύ των ακραίων κλιματικών συνθηκών και της μετανάστευσης", επικαλούνται ότι η αλλαγή του κλίματος πολλαπλασιάζει τη φτώχεια, την εξαθλίωση, τους εκτοπισμούς, παίρνοντας αυτούς ως δεδομένο, λες και δεν προέκυψαν κι αυτοί από τους βομβαρδισμούς που δολοφόνησαν μαζικά κόσμο, που ισοπέδωσαν ολόκληρες πόλεις και περιοχές, που διαμέλισαν χώρες, που ξερίζωσαν από τον τόπο τους ολόκληρους πληθυσμούς, που έστειλαν αυτούς τους ανθρώπους μαζικά στην ανεργία και στην αβεβαιότητα. Όλα αυτά τα εγκλήματα των ιμπεριαλιστών, των μεταξύ τους ανταγωνισμών είναι που οδηγούν στην προσφυγιά. Άλλωστε ΕΕ, ΝΑΤΟ και αστικές κυβερνήσεις δεν απορρίπτουν συλλήβδην την προσφυγιά και τη μετανάστευση. Αντίθετα τη θεωρούν πρώτης τάξης εργαλείο άσκησης πιέσεων και εκβιασμών σε ανταγωνιστές τους. Γι' αυτό κατευθύνουν με σκοπιμότητα ροές προσφύγων, επιδιώκοντας την αμφισβήτηση συνόρων, τη διεκδίκηση εδαφών, την κατοχύρωση των ενεργειακών σχεδιασμών τους. Η εργαλειοποίηση δεν γίνεται μόνο από την αστική τάξη της Τουρκίας με τα περσινά γεγονότα στον Έβρο ούτε μόνο από τη Λευκορωσία και την Πολωνία με τις ροές αυτών των ημερών στα σύνορά τους. Η ίδια η ΕΕ, άλλωστε, έχει αναγάγει σε ...επιστήμη την εργαλειοποίηση των προσφυγικών κυμάτων με στόχο τη διείσδυση των ομίλων της σε τρίτες χώρες που έχουν μεγάλη γεωπολιτική σημασία και οι οποίες βρίσκονται πέριξ του Αφγανιστάν, στη Μέση Ανατολή, αλλά και στην περιοχή του Σαχέλ, στην Αφρική.

Η παρέμβαση της ΕΕ γίνεται με το πρόσχημα "να παραμείνουν οι πρόσφυγες στις χώρες τους". Έτσι συγκροτεί τα λεγόμενα καταπιστευματικά ταμεία όπου οι χώρες-μέλη τους που ρίχνουν το περισσότερο χρήμα, έχουν και τον πρώτο λόγο για το ποιοι όμιλοι θα ανοικοδομήσουν βομβαρδισμένες χώρες και περιοχές ή θα χτίσουν πάνω στα συντρίμμια που άφησαν οι ίδιες οι επεμβάσεις της ΕΕ και των συμμάχων της. Ταυτόχρονα, μπροστά στο επικείμενο προσφυγικό κύμα από το Αφγανιστάν, εντείνονται τα παζάρια ανάμεσα στην ΕΕ και άλλα ιμπεριαλιστικά κέντρα για τη διαχείρισή του σε αγαστή συνεργασία με τους αποκρουστικούς Ταλιμπάν. Στο όνομα της εκπαίδευσης της Αστυνομίας, του Λιμενικού, του Στρατού αυτών των χωρών για την καταπολέμηση δήθεν των διακινητών προσφύγων, η ΕΕ βρίσκει πρόσχημα για τον έλεγχο λιμανιών και γεωστρατηγικών περασμάτων, όπως έχει κάνει ήδη με τις στρατιωτικές αποστολές EUNAVFORMED και την επιχείρηση "Irini" ελέγχοντας τα ανοικτά της Λιβύης. Όσες δε αστικές κυβερνήσεις τρίτων χωρών δεν είναι αρεστές ή έχουν σχέσεις με άλλα καπιταλιστικά κέντρα, όπως η Κίνα ή η Ρωσία, τότε η ΕΕ επιστρατεύει σε αυτές τη βιομηχανία προσχημάτων και κάλπικης αλά καρτ ευαισθησίας περί παραβίασης "ανθρώπινων δικαιωμάτων".

Με κυρώσεις, απειλές, καλοπληρωμένες ΜΚΟ, εκβιασμούς κι άλλους μηχανισμούς διεκδικεί να αποσπάσει στις χώρες που έχει βάλει στο στόχαστρό της μεγαλύτερο κομμάτι για τα δικά της μονοπώλια. Την ίδια ώρα σε άλλες χώρες που προσμένει οφέλη από τη σύμπραξη μαζί τους, όπως π.χ. με την αστική τάξη της Τουρκίας, η ΕΕ κάνει πως δεν βλέπει ή αντιμετωπίζει με εκθέσεις και ψηφίσματα ρουτίνας αλλεπάλληλες παραβιάσεις κυριαρχικών δικαιωμάτων, οργιώδεις παραβιάσεις δημοκρατικών ελευθεριών του λαού, βαφτίζοντας την Τουρκία ως "ασφαλή χώρα"...

Η ΕΕ λοιπόν και τα κράτη-μέλη της, ανάμεσά τους και η ελληνική κυβέρνηση, τόσο η προηγούμενη του ΣΥΡΙΖΑ όπως και η σημερινή της ΝΔ, πλειοδοτούν σε στρατιωτικές αποστολές και επεμβάσεις στο εξωτερικό που οδήγησαν στα προσφυγικά δράματα και τους κατατρεγμούς των λαών σε Αφγανιστάν, Λιβύη, Συρία, Ουκρανία και προετοιμάζονται τώρα ακόμα πιο επιθετικά σχέδια. Η Γαλλία, που μάλιστα προβλήθηκε εδώ στην Ελλάδα από όλα τα αστικά κόμματα ως δήθεν "περιστέρι της ειρήνης και εγγυητής της σταθερότητας" για να ξεπλυθεί η επικίνδυνη, επιθετική και καθόλου "αμυντική" Ελληνογαλλική Συμφωνία, είναι αυτή που σήμερα μέσα από την επικείμενη γαλλική προεδρία πρωταγωνιστεί στην προώθηση ιδιαίτερα επιθετικών σχεδιασμών της ΕΕ όπως η λεγόμενη Στρατηγική Πυξίδα, το σχέδιο πολέμου της ΕΕ για επεμβάσεις σε όλον τον πλανήτη καθώς και η Rapid Deployment Capacity (Δύναμη Άμεσης Ανάπτυξης), με άλλα λόγια ο νέος "Ευρωστρατός", με 5.000 δύναμη, που θα διενεργεί διαρκείς στρατιωτικές ασκήσεις με πρώτο επίκεντρο τον Ινδοειρηνικό σε ανταγωνισμό με ΗΠΑ, Κίνα και Ρωσία για να είναι έτοιμη να επεμβαίνει άμεσα και οπουδήποτε στην Υδρόγειο για την υπεράσπιση των συμφερόντων των ευρωπαϊκών μονοπωλίων, οδηγώντας σε νέες εκατόμβες νεκρών, σε νέα κύματα προσφύγων.

Να, λοιπόν, η μήτρα του προσφυγικού προβλήματος που δεν είναι άλλο από τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και σχεδιασμούς, τα καπιταλιστικά συμφέροντα και τους ανταγωνισμούς στις πλάτες των λαών.

Το ΚΚΕ με συνέπεια όλα αυτά τα χρόνια ξεσκεπάζει τη στάση της ΕΕ στο Προσφυγικό. Έγκαιρα ανέδειξε ότι δεν ήταν οι μεγάλες ροές που δήθεν εμπόδιζαν την ίδια και τις εκάστοτε ελληνικές κυβερνήσεις να έχουν ανθρώπινη μεταχείριση στους πρόσφυγες και μετανάστες. Αντίθετα η πείρα έδειξε ότι και με πολύ μικρότερες ροές, η επιθετικότητα της πολιτικής, των μέτρων και μηχανισμών της απέναντι σε πρόσφυγες και μετανάστες κλιμακώνεται όλο και περισσότερο.

Πειστήριο για αυτήν την κλιμάκωση αποτελεί και το λεγόμενο νέο Σύμφωνο για τη Μετανάστευση και το Άσυλο που προωθείται όχι τελικά ως πακέτο, αλλά κομμάτι - κομμάτι από την ΕΕ με δεδομένους και τους σφοδρούς ανταγωνισμούς στο εσωτερικό της. Αυτό προβλέπει 5 νομοθετικές προτάσεις, δηλαδή "την πρόταση για τον κανονισμό διαλογής, την τροποποιημένη πρόταση αναθεώρησης του κανονισμού για τις διαδικασίες ασύλου, την τροποποιημένη πρόταση αναθεώρησης του κανονισμού Eurodac, την πρόταση νέου κανονισμού για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης και την πρόταση νέου κανονισμού για την κρίση και την ανωτέρα βία".

Πρόκειται για ένα αντιδραστικό πακέτο που περιορίζει δραστικά το δικαίωμα στο άσυλο, συρρικνώνοντας την ίδια την έννοια του ασύλου και τώρα επιταχύνεται από την Κομισιόν η εφαρμογή του στο όνομα τάχα των διδαγμάτων από το προσφυγικό δράμα στα σύνορα Πολωνίας - Λευκορωσίας. Ανάμεσα σε όσα αντιδραστικά προωθούνται στο Σύμφωνο είναι η ΕΕ να τελειώνει με την εξατομικευμένη εξέταση του κάθε πρόσφυγα και να αναγνωρίζει ως πρόσφυγες μόνο όσους κατάγονται από περιοχές που αυθαίρετα και μόνο αυτές θεωρεί ως πολεμικά πεδία. Ήδη κυβερνήσεις, όπως αυτή της ΝΔ στην Ελλάδα, θεωρούν ότι ο πρόσφυγας που διέρχεται πάνω από 2 χώρες χάνει την προσφυγική του ιδιότητα. Με όλες αυτές τις αντιδραστικές προϋποθέσεις η συντριπτική πλειοψηφία των προσφύγων απριόρι απορρίπτονται ως παράνομοι μετανάστες και με φαστ τρακ διαδικασίες οι αιτήσεις τους "ξεσκαρτάρονται" από την αρχή και απελαύνονται.

Με λίγα λόγια, η Συνθήκη της Γενεύης ενταφιάζεται. Με βάση αυτά τα απαράδεκτα κριτήρια οι πρόσφυγες κλείνονται στις απάνθρωπες υπερδομές-φυλακές της ΕΕ που έχτισε η κυβέρνηση της ΝΔ με ΝΑΤΟικά πρότυπα, αντικαθιστώντας τα κολαστήρια τύπου Μόριας της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ.

Οι μηχανισμοί καταστολής και απελάσεων την ίδια στιγμή πολλαπλασιάζονται. Η ΕΕ από το 2014 άλλωστε, που εντάθηκαν τα προσφυγικά κύματα, προτάσσει την απάνθρωπη πολιτική και τις αποφάσεις της ως παράγοντα αποτροπής της μετανάστευσης.

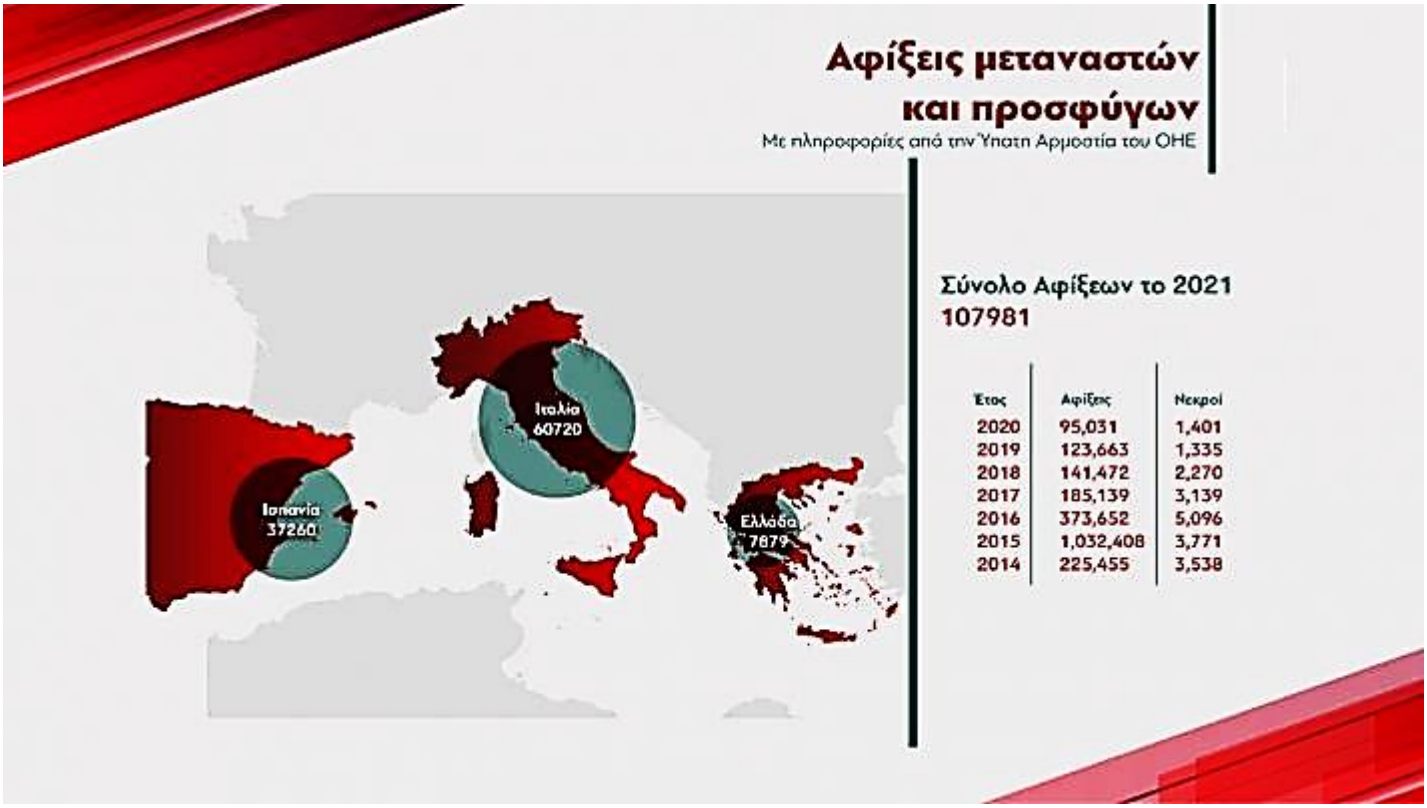

Πρώτα και κύρια παραχωρούνται στη Frontex και το ΝΑΤΟ βασικά κυριαρχικά δικαιώματα, όπως η φύλαξη συνόρων με την επίκληση του Προσφυγικού και των λεγόμενων ευάλωτων συνόρων. Ακρογωνιαίοι λίθοι για την πολιτική των φυλακίσεων, των μαζικών απορρίψεων αιτήσεων ασύλου, του εγκλωβισμού, των τειχών της διά ροπάλου απαγόρευσης κάθε δευτερογενούς μετακίνησης από τις χώρες υποδοχής, των απελάσεων (βλ. επιστροφές κατά την ΕΕ) αποτελούν οι Συμφωνίες ΕΕ - Τουρκίας και ο Κανονισμός του Δουβλίνου, καθώς και το νέο Σύμφωνο για τη Μετανάστευση και το Άσυλο.

Όσον αφορά τις επαναπροωθήσεις, που θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή προσφύγων και μεταναστών, προκαλούν μεγάλα ερωτήματα κι αυτά δεν απαντιούνται με το μπαλάκι ευθυνών μεταξύ κυβέρνησης και Frontex. Αποτελούν ένα ακόμα εργαλείο της ΕΕ και των κυβερνήσεών της από τη στιγμή που βασική της πολιτική, "πολιτική ευθύνης", όπως με θράσος την αναφέρει, είναι οι "επιστροφές". Τα πειστήρια που αποδεικνύουν ότι τα pushbacks αποτελούν πρακτική της Frontex έχουν δει πολλές φορές το φως της δημοσιότητας. Δεν χρειάζονται άλλωστε άλλες αποδείξεις όταν ο ίδιος ο επικεφαλής της Frontex, Λετζερί έχει δηλώσει πως "τα κράτη-μέλη της ΕΕ δεν είναι υποχρεωμένα να διασώζουν μετανάστες - πρόσφυγες". Στο ΕΚ μάλιστα στήνονται διάφορες Εξεταστικές Επιτροπές - Ομάδες Εργασίας με τη συνδρομή και ΜΚΟ οι οποίες αξιώνουν την αναβάθμιση του ρόλου τους. Τέτοιες Επιτροπές, στην ουσία δήθεν διόρθωσης της Frontex, η δράση της οποίας όλο και αναβαθμίζεται πολιτικά και στρατιωτικά, στην ουσία επιχειρούν να την ξεπλύνουν, να καλλιεργήσουν αυταπάτες ότι ένα αστυνομικό - στρατιωτικό σώμα της ΕΕ, το οποίο επιτίθεται στα δικαιώματα προσφύγων και μεταναστών, μπορεί τάχα να σεβαστεί τα δικαιώματά τους στη διάσωση και το άσυλο, να γίνει προστάτης των προσφύγων. Πρόκειται για επιχείρηση εξαπάτησης. Άλλωστε, η ίδια η κυβέρνηση της ΝΔ όχι μόνο ομολογεί ότι πραγματοποιεί το Ελληνικό Λιμενικό επαναπροωθήσεις, αλλά και ότι αυτό βασίζεται και σε ευρωενωσιακούς νόμους. Η δήλωση Μηταράκη, άλλωστε, δεν χωρά καμιά αμφισβήτηση: *"Δεν επιτρέπουμε -λέει- σε μια βάρκα να εισέλθει παράνομα στα ευρωπαϊκά χωρικά ύδατα. Στις περισσότερες περιπτώσεις μόνο η παρουσία του Λιμενικού σε εκείνο το σημείο και η άμεση ενημέρωση των τουρκικών λιμενικών αρχών αρκεί, μπορεί να αργήσουν κάποιες ώρες, αλλά τελικά θα έρθουν να τους μαζέψουν. Από εκεί και πέρα θέλω να τονίσω -συνεχίζει- ότι η ευρωπαϊκή νομοθεσία, καθώς υπάρχουν κανόνες για την ασφάλεια των συνόρων, δίνει απόλυτα το δικαίωμα στα κράτη-μέλη να αποτρέπουν παράνομες εισόδους στα χωρικά ύδατα", καταλήγει ο υπουργός.*

Στο ίδιο κατασταλτικό πλαίσιο ανήκουν κι οι δακτυλοσκοπήσεις, το ευρωενωσιακό φακέλωμα, η δέσμευση των προσωπικών δεδομένων, ο χαφιεδισμός μέσα από τα ΜΚΔ. Κι όσοι τέλος πάρουν άσυλο ή στο όνομα των νόμιμων οδών μετανάστευσης λάβουν τη λεγόμενη μπλε κάρτα αναγνώρισης των προτιμητέων από τα μονοπώλια δεξιοτήτων τους, τότε τους περιμένει η γαλέρα με τα ολιγόμηνα συμβόλαια και με την ΕΕ να προβάλλει ως πρότυπο τη διαρκή κινητικότητα για το ευέλικτο αυτό φθηνό εργατικό δυναμικό, τόσο, όσο και έτσι όπως έχουν ανάγκη οι ευρωπαϊκοί επιχειρηματικοί όμιλοι. Άλλωστε, σύμφωνα με την έκθεση που εγκρίθηκε αυτή τη βδομάδα από το Ευρωκοινοβούλιο για την πολιτική και τη νομοθεσία της λεγόμενης νόμιμης μετανάστευσης, αναφέρεται ότι έχουν κάνει και υπολογισμούς για 37,6 δισ. ευρώ που εκτιμώνται ως διαφυγόντα κέρδη ετησίως στην ΕΕ λόγω έλλειψης εργατικών χεριών. Μόλις προχθές ο Έλληνας επίτροπος Σχοινάς ομολόγησε ότι "η νόμιμη μετανάστευση είναι το κλειδί για την οικονομική ανάκαμψή μας"…

Αγαπητοί σύντροφοι και φίλοι,

Οι υπαρκτές αντιθέσεις στο εσωτερικό της ΕΕ ανάμεσα σε μπλοκ χωρών για το μείγμα διαχείρισης δεν έχουν αντικείμενο τα συμφέροντα των προσφύγων και μεταναστών. Τόσο το μπλοκ που ζητά "μηδενική ανοχή" όσο κι αυτό εκείνων που ζητούν "δήθεν περισσότερη αλληλεγγύη" έχουν νομιμοποιήσει εδώ και πολλά χρόνια τόσο τη συμφωνία ΕΕ - Τουρκίας όσο και το Δουβλίνο. Αποδέχονται μάλιστα ως βάση για συζήτηση το νέο Σύμφωνο και διαφωνούν στα επιμέρους. Είναι ενδεικτικό, άλλωστε, ότι το νέο Σύμφωνο δεν μιλά καν για διαμοιρασμό προσφύγων, αλλά προβλέπει τον διαμοιρασμό των μέσων και των μηχανισμών της καταστολής, της συνδρομής κάθε χώρας στη θωράκιση της Frontex απέναντι στον "εχθρό πρόσφυγα και μετανάστη". Έτσι με τέτοιες αποφάσεις ακόμα και οι κυβερνήσεις της Πολωνίας και της Ουγγαρίας, συνολικά των χωρών του Βίζεγκραντ με τη διάθεση συνοριοφυλάκων τους στη Frontex πλέον θεωρούνται ακόμα κι ως "αλληλέγγυες" αφού τροφοδοτούν άλλες χώρες με πρόσθετες δυνάμεις κρούσης σε βάρος των προσφύγων. Όσο για την πλευρά των σοσιαλδημοκρατών, οπορτουνιστικών δυνάμεων όπως αυτές της GUE, των λεγόμενων κοσμοπολίτικων δυνάμεων που μαζί με ΜΚΟ εμφανίζονται ευαίσθητες για τους πρόσφυγες, απέδειξαν την ευαισθησία τους ως κυβερνήσεις, π.χ. Ελλάδα στα χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ με τις απάνθρωπες συνθήκες στα κέντρα υποδοχής ή στις ακτές της Ισπανίας με το πώς υποδέχθηκαν με άγριο ξύλο τους Μαροκινούς και Σαχαριανούς μετανάστες που επιχείρησαν να φτάσουν στα σύνορα. Είναι οι ίδιες δυνάμεις που από τα δικά τους χέρια υπογράφηκαν και υλοποιήθηκαν η απαράδεκτη Συμφωνία ΕΕ - Τουρκίας και ο αντιδραστικός Κανονισμός του Δουβλίνου. Οι απατηλές ευχές τους για δήθεν διόρθωση και εξανθρωπισμό του Συμφώνου είναι μέρος του παιχνιδιού για να περάσει τελικά αυτό. Οι ΜΚΟ, στις οποίες πίνουν νερό στο όνομά τους, με βάση το νέο Σύμφωνο αναβαθμίζονται "σε επίσημους συμβούλους" και "επιτηρητές υλοποίησής" του , όπως έγινε πρόσφατα και με τον λεγόμενο Ευρωπαϊκό Οργανισμό για το Άσυλο.

Μέγιστη, λοιπόν, υποκρισία το κάλπικο δίπολο "προοδευτικοί - συντηρητικοί". Κοινή είναι η αντιδραστική πολιτική της ΕΕ, στην οποία και με τις αντιθέσεις τους όλες οι κυβερνήσεις συγκλίνουν. Αυτήν πρέπει οι λαοί να στοχεύσουν και με την πάλη τους να την ανατρέψουν, να καταργήσουν το καθεστώς της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης για να εξαλειφθούν οι όροι και οι αιτίες που γεννούν τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και οδηγούν στον ξεριζωμό τους λαούς».